

**Ordføreren** (Kiær): Det er ogsaa forudsat i en tidligere administrativ Afgjørelse, at den dikterende Myndighed er berettiget til at anstille nærmere Undersøgelser, naar den dertil finder særlig Anledning. Denne Ret vil heller ikke paa nogen Maade kunne fratages den Myndighed, som skal ansætte Bøderne, men jeg tror, at Pointen er dette, at den kun er henvist til at søge nærmere Underretning, naar den har Grund til at betvivle Opgivelsens Rigtighed. Fremgangsmaaden er jo denne, at Lærerne i deres Protokol have Rubriker for de forskellige Forsømmelser, nemlig en Rubrik for Forsømmelser med lovlig Grund og en Rubrik for Forsømmelser uden lovlig Grund. Det er kun denne sidste Rubrik, der kommer til den dikterende Myndigheds Kundskab, og finder denne da Grund til at betvivle Rigtigheden af Opgivelserne paa Listen, saa kan den selvfølgelig undersøge dette, men ellers sker der ikke nogen Undersøgelse. En saadan Undersøgelse kan selvfølgelig føre til en Forhandling med de forsømmelige Forældre, og jeg kan heller ikke se, at en saadan Forhandling er kaldet ulovmedholdelig paa det paagældende Sted i Betænkningen, som den høitærede Minister sandsynligvis sigtede til. Med dette Ord er der nærmest sigtet til den Fremgangsmaade at undlade at mulktre, uagtet Lovens Grund til at mulktre er tilstede.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

#### Udvalgets Indstilling:

Landsthinget beslutter at gaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, fattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

**Formanden:** Lovforslaget er saaledes bortfaldet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredie Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af nogle det nedlagte kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby tilhørende Eiendele.

(1ste Del af 3die Behandling findes i Tidenden Sp. 983—987. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 805—806).

**Formanden:** Det vil være i ærede Medlemmers Grindring, at Sagens 3die Behandling blev afbrudt, just som vi vare i Begreb med at forhandle om Vedtagelsen eller Afkædning af Lovforslaget i dets endelige Skikkelse. Udvalget, som blev nedsat ved Sagens Standsning, afgang derefter sin Betænkning og det i denne omhand-

lede private Lovforslag, som senere blev indbragt, og dets Afgjørelse her i Thinget antager jeg vil staa ærede Medlemmer i friskt Minde. Den afbrudte 3die Behandling vil nu være at fortsætte, selvfølgelig paa det Punkt, hvor vi slap, saa at altsaa Forhandlingen dreier sig om Lovforslagets endelige Vedtagelse eller Afkædning. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Areds har Ordet.

**Krieger:** Da den høitærede Formand udtryffeligt henviste til Betænkningen, tør jeg dog maaste sige, at efter denne Sags særlige Stilling betragter Udvalget sit Hverv som aldeles endt, efterat der er givet Veilighed til Afstemning over det Spørgsmaal, som for længere Tid siden kom frem forinden Standsningen af denne Sags 3die Behandling.

**Kiær:** Forinden der gaas til Afstemning, maatte jeg ønske at gjøre tvende korte Bemærkninger. Jeg har set, at mine Uttringer angaaende den sidst foreslaaede Vending, ifølge hvilken de Lyngby Seminarium tilhørende Bygninger, Grunde, Inventarium o. s. v. skal sælges til Fordel, ikke for Statskassen, men for Seminariefonden, ere blevne misforstaaede saaledes, som om jeg havde villet antyde, at jeg, hvis Vendingen ikke vedtoges, maatte stemme mod Lovforslaget af den Grund, at det var Begyndelsen til en Ophævelse af de separate Fonds, her Seminariefonden. Noget Saadant har jeg ikke udtalt og heller ikke havt Anledning til at udtale. Det, som jeg har opponeret imod, og som det her dreier sig om, er, at man ved at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, betræder den nye Vej, at et Aktiv, tilhørende Seminariefonden, sælges til Fordel for Statskassen, uagtet denne ikke har givet noget Tilskud til Seminariefonden, og at man saaledes derigennem gjør Tilskudet fra Sorø Akademi, der allerede er løbet op til en meget betydelig Sum, større med det Beløb, som Kjøbesummen for de ommeldte Gjenstande udgjør, og som den vilde formindste Tilskudet med, naar den føres til Indtægt for Cieren af Gjenstandene, nemlig Seminariefonden. Det er denne Vej, som jeg for mit Bedkommende, efter min Overbevisning, ikke kan være med til at betrede, og hvorfor jeg altsaa ser mig nødsaget til at stemme imod Lovforslaget. — Den anden Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre, fremsætter jeg paa en Maade for at værgе mig imod en mulig Beskyldning for mindre grundig Undersøgelse af Momenter, der vedrøre den foreliggende Sag. Jeg tillod mig under sidste Behandling af Sagen at nævne, at Staten i den konstitutionelle Periode ikke havde givet noget Tilskud til Seminariefonden, paaviste, at det, der var kaldt Tilskud, ikke var saadant, men Bederlag for Afgifter, der vare